

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ: ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΓΚΟΤΝΟ...

(εις γην εναλίαν βεβαίως, αλλά και τι άλλο θα μπορούσες να περιμένεις εδώ πέρα);

ΜΙΚΡΗ ΕΡΩΤΙΚΗ ΥΣΤΕΡΙΑ

του Βαάλ

Να μην το δω μπροστά μου Σπύρο, σου το λέω, θα τον σκοτώσω!

Μα το Θεό σου τ' ορκίζομαι θα τον πνίξω με τα ίδια μου τα χέρια, θα τον κάνω κομματάκια να τον πετάξω στους σκύλους να τον φάνε να λυσσαξουν και μετά θα πνίξω και τους σκύλλους, θα τους κάψω να γίνουν στάχτη και θα την ποδοπατήσω με μανία, ώσπου να γίνει σκόνη, να γίνει κουρνιαχτός να εξαφανιστεί κι αυτός από την όψη της γης να ησυχάσουμε. Να του δείξω εγώ να μάθει ο κύριος Δώρος, που δεν έχει ιδέα τι τράβηξα μαζί του τόσα χρόνια. Το σκουλίκι το σιχαμερό. Το σκατόμουτρο.

Ο ΑΝΑΙΣΘΗΤΟΣ, Ο ΠΙΘΗΚΟΣ, ΤΟ ΚΩΛΑΝΤΕΡΟ, Ο ΦΑΣΙΣΤΑΣ, Ο ΠΑΡΕ-ΔΩΣΕ, Ο ΗΛΙΘΙΟΣ, Ο ΠΑΤΡΩΝΟΣ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ, Η ΠΟΥΤΑΝΟΦΑΤΣΑ!!!

Εγώ ρε Σπύρο, εγώ; Μπορείς να φανταστείς ρε Σπύρο εγώ να έχω ερωτευτεί τούτο το κλίσμα, τούτο το παράπλασμα, τούτο το έκτρωμα, τούτη την κλανιά; Που ούτε παραλλαγή κωλόφατσας δε θεωρείται. Εγώ να έχω πάθει για τούτο το αρχίδι το παστό, τούτο το ξυρισμένο το καττιμέρι, τη μαδημένη φαραώνα; Τι σόι στραβάρα, μα τι στραβάρα μ' έπιασε Χριστέ μου, τι αμαρτίες πληρώνω μπορείς να μου πεις; Αντιλαμβάνεσαι ότι έχω δώσει τα πάντα σ' ένα ερπετό, ένα ιγκουάνα, ένα ξόανο, ότι έχασα τα καλύτερα μου χρόνια, περιμένοντας να γυρίσει να με δει ένας κοπρίτης, ένας λέπρης, τη στιγμή που άντρες και άντρες μ' έτρεχαν από πίσω. Κι εγώ ΤΟ ΧΟΡΤΟ ΕΓΩ αδιαφορώντας πέταξα από το παράθυρο τύχες και τύχες. Και για ποιον παρακαλώ; Για τούτο το κήτος Σπύρο, τούτο τον αγριάνθρωπο Σπύρο, που ένας Θεός ξέρει ποιο υψόμετρο κατέβηκε και μπήκε στην πόλη με τεντωμένο το μουσούδι του στον αέρα να οσφρύνεται κρέας ωμό να βρει να φάει να κορέσει τα ένστικτα του τα πρωτόγονα ο σαλιάρης, ο στερημένος, ο κογκάς, ο φάντης, ΝΑΙ Ο ΦΑΝΤΗΣ, η μουτσούνα η πιττακωμένη, ο κώλος του δημάρχου, γιαχ, γιαχ, ο πετεινοζάμπης, ο μισιαρός ο ζιπετισμένος, ο βλάκας, ο βλάκας, Ο ΒΛΑΚΑΣ!-

Όσο θυμούμαι ότι ο Περικλής... θυμάσαι τον Περικλή; Στη Μύκονο βρε το '89, δε θυμάσαι τον Περικλή, κείνο τον παίδαρο που με κυνηγούσε κι εγώ τίποτε; Όταν που λες τον θυμηθώ, έτσι μούρχεται να πάω να σκοτωθώ. Γιατί ο Γιώργος ο οδοντογιατρός! Κι ο Δημήτρης, ο Δημήτρης ο Παναγόπουλος από τη Θεσσαλονίκη! Ο Μάρτιν στη Σκωτία πέρσου! Πόσοι και πόσοι. Και ιδού η κατάντια. Εγώ τώρα στα τριάντα μου και να μην έχω ξεκολλήσει από ποιόν παρακαλώ, από τον κύριο Δώρο τον κνίτη τον κρεατοκόλοκο, την μπομπονιέρα την κιτσαρία την αναγκέφαλη.

Ευχαριστώ, δε χρειάζομαι ποτό για να ηρεμήσω, αν θέλεις πιες εσύ. Τίποτε, τίποτε μια χαρά είμαι, θα σου πάρω μόνο ένα σιγάρο.

Του τά' χω όμως μαζεμένα από καιρό και μόλις τηλεφωνήσει (αν τηλεφωνήσει τελικά) θα του τα πω με το νι και με το σίγμα, έτσι ήρεμα, όπως σου τα λέω εσένα αυτή τη στιγμή, και αντίο κύριε Δώρο. Να πας στο καλό. Και να μας αφήσεις στην ησυχία μας. Τέρμα.

Έχουμε κι εμείς στο κάτω κάτω την αξιοπρέπεια μας.

ΝΑ ΠΑΣ ΣΤΟ ΔΙΑΟΛΟ ΤΟΝ ΜΑΥΡΟ; ΣΚΟΥΠΙΔΙ ΑΧΡΗΣΤΟ, ΚΟΤΣΙΡΕ ΤΟΥ ΒΟΘΡΟΥ, ΔΙΕΣΤΡΑΜΜΕΝΕ ΚΟΤΣΙΡΕ ΤΟΥ ΒΟΘΡΟΥ, ΞΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΟΧΕΤΟΥ, ΣΚΟΥΛΗΚΙΑΣΜΕΝΟ ΠΟΛΥΜΠΙΦ!!!! ΤΟ ΚΕΡΑΤΟ ΣΟΥ ΜΑΛΑΚΑ, ΤΟ ΚΕΡΑΤΟ ΣΟΥ, ΝΑ ΠΙΑΣΕΙΣ ΑΓΓΟΥΡΙ ΝΑ ΤΟ ΜΠΗΞΕΙΣ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΞΕΡΕΙΣ ΤΙΠΟΤΕΝΙΕ, ΡΕ ΤΙΠΟΤΕΝΙΕ, ΜΗΔΑΜΙΝΕ, ΜΗΤΡΟΜΑΝΗ, ΡΕ ΞΕΦΤΙΛΑ, ΡΕ ΞΕΦΤΙΛΑ, ΡΕ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΣΟΓΕΙΑ; ΚΙΤΡΙΝΗ ΦΥΛΛΑΔΑ, ΜΜΑΔΙΤΗ, ΧΑΦΙΕ, ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΕ, ΑΝΤΡΑΣ ΕΙΣΑΙ ΜΩΡΕ ΕΣΥ ΓΙΑ ΚΟΥΡΑΔΑ ΤΗΣ ΚΑΤΣΕΛΛΑΣ, ΠΟΥ ΘΑ' ΠΡΕΠΕ ΝΑ ΣΕ ΠΙΑΣΟΥΝ ΝΑ ΣΕ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΣΤΟ ΡΙΚ ΔΕΜΕΝΟ ΠΙΣΘΑΓΚΩΝΑ, ΜΑΪΜΟΥ ΛΙΓΔΩΜΕΝΗ ΠΟΥ ΝΑ ΛΥΩΣΕΙΣ ΣΑΝ ΣΚΟΥΡΙΑΣΜΕΝΟ ΚΟΝΣΕΡΒΟΚΟΥΤΙ, ΕΤΣΙ, ΑΡΓΑ-ΑΡΓΑ ΝΑΤΟ ΦΧΑΡΙΣΤΗΘΩ!!!!

ΑΣΕ ΜΕ ΡΕ ΣΠΥΡΟ ΚΙ ΕΣΥ ΝΑ ΧΑΡΕΙΣ!

Εσύ να ηρεμήσεις, εγώ είμαι μια χαρά. Κι αν θέλω φωνάζω κι αν θέλω ορύωμαι κι όποιου δεν του αρέσει να σηκωθεί να φύγει.

Είπαμε είναι πια καιρός να δω κι εγώ τον εαυτό μου που τον παραμέλησα για το χατήρι του, του βλάκα που νομίζει ότι ο κόσμος είναι χωράφι του και είναι εκεί για να τον ποδοπατά ο κύριος Δώρος και να τον εκμεταλλεύεται αυτός ο δικτατορίσκος, το φασιστόμουτρο, ο ναζί, ο βλάκας, ο βλάκας, Ο ΒΛΑΚΑΣ, άσε με σου λέω!!!

Ρε Σπύρο μα για ποια υστερία μου λες; Αφού σου λέω, του είπα θα είμαι στου Σπύρου και μου λέει ωραία, θα σου τηλεφωνήσω εκεί στις επτά, και τώρα είναι επτά και τέ-ταρ-το. Επτά και τέ-ταρ-το. Ακούσες εσύ τηλέφωνο να κτυπά; Ή λες να κουφάναμε κι οι δυο. Τελικά με ποιου το μέρος είσαι, σαν τι σοβαρό να τού 'τυχε δηλαδή;

Σπύρο.

Οτι, μα ό-τι και να του τύχαινε, θα μπορούσε να τηλεφωνήσει στις επτά να μου πει πως θα καθυστερήσει να μου τηλεφωνήσει να μην αγωνιώ.

Οχι να μη μπορώ να συγκεντρωθώ σε τίποτε και να με τρώει το άγχος.

Μ' έχει φάει πια το άγχος. Ποτέ, μα ποτέ εγώ δεν θα έκανα κάτι τέτοιο, ίσα ίσα που αν ήταν να τηλεφωνήσω εγώ θα τηλεφωνούσα και πιο νωρίς για να μην ανησυχί. Μα τι μου λες τώρα; Ε και; Τι σχέση έχει αν εκείνος δεν είναι ερωτευμένος μαζί μου; Εγώ σου λέω ότι είναι και δεν το καταλαβαίνει. Δεν το συνειδητοποιεί δηλαδή. Κάπου υποσυνείδητα μπορεί και να προβάλλει μίαν αντίσταση, μέσα από μια προδιάθεση που έχει πάντα ο Δώρος, να καταστρέφει οτιδήποτε θα μπορούσε να τον κάνει ευτυχισμένο. Μη νομίζεις, υπάρχουν τέτοιες περιπτώσεις το ξέρω από τη Σαπφώ που είναι η δουλειά της. Κι ο Δώρος ξέρεις είναι αυτοκαταστροφικός.

Αλλά είναι και βλάκας ο ηλίθιος! ΤΟ ΞΕΡΑΣΜΑ, Ο ΒΟΘΡΟΣ, ΤΟ ΑΠΟΧΕΤΕΥΤΙΚΟ, Η ΜΟΥΝΟΨΕΙΡΑ Η ΑΛΟΥΤΗ, ΤΟ ΣΟΥΒΕΝΙΡ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ!!! Μα τι θέλει τέλος πάντων από μένα και με στήνει έτσι, το κωλόχαρτο, στα ξένα σπίτια; Πες ότι εσύ ήθελες αυτή τη στιγμή να βγεις, τι θα έκανες; Λέω, ας υποθέσουμε ότι εσύ έπρεπε για οποιοδήποτε λόγο να βγεις, τι θα γινόταν; Θα με άφηνες εδώ μέσα να περιμένω ή θα με κλείδωνες έξω. Αλλά που να τα σκεφτεί αυτά ο κύριος Δώρος, μ' εκείνο το σπόρο που έχει για μυαλό, που να σκεφτεί το βλήτο, το ρεπάνι το βερνικωμένο, ο τρίφτης της κουζίνας, που να σκεφτεί η κουτάλα η ζαβή, ο κώλος του δημάρχου, που να τον πιάσει η διάρροια και μόνο γυαλόχαρτο να βρίσκει να σκουπίζεται ο βλάκας!

Ωχ ρε Σπύρο έχεις ένα νυχοκόπτη, που να τον πάρει ο διάολος, έσπασα το νύχι μου, αμάν πια τα

βάσανα! Που να κολλήσει λέπρα, να τον ζώσει ο έρπης να σέρνεται χάμω εκεί που ανήκει το σκουλήκι το σιχαμένο. Έτσι, να πιάσουν οι κατάρεις μου ρε Σπύρο να τον δω υπουργό εσωτερικών κι ας πεθάνω, ειλικρινά. Τον βλάκα, τον βλάκα!!

Αμάν. Το τηλέφωνο. Αυτός... αυτός είναι σίγουρα. Θεέ μου, Σπύρο απάντα εσύ και πες του ότι βγήκα για τσιγάρα, έλα ρε Σπύρο να χαρείς, Σπύρο... Σπύρο πού πας;...

Εμπρός,... έλα Δώρο μου εσύ είσαι;... Οχι, γιατί;... Μα σοβαρά πήγε εφτά και είκοσι; Ούτε που το πήραμε είδηση, πιάσαμε την κουβέντα με τον Σπύρο Μα που καλέ;... Καλά η ρεζέρβα σου;... Άκου σταμάτα κανέναν να σε βοηθήσει να το σπρώξετε στην άκρη κι έρχομαι τώρα αμέσως να σε πάρω... Ναι, ναι... ξεκινώ αμέσως... Γεια σου αγόρι μου... Γεια, γεια.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Τραίνο στην πόλη - Τεύχος 10, Δεκαετία 1990-1999, 1993, Λεμεσός](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_10:xronografima

Last update: **2025/07/15 13:46**

